ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2021/1441

ze dne 3. srpna 2021,

kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/322 o přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí na základě pravomocí v oblasti dohledu přiznaných vnitrostátními právními předpisy (ECB/2021/37)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ([1]), a zejména na čl. 4 odst. 1 písm. d) a e) a na čl. 4 odst. 3 a čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2017/933 ze dne 16. listopadu 2016 o obecném rámci pro přenesení rozhodovacích pravomocí ve vztahu k právním nástrojům týkajícím se úkolů v oblasti dohledu (ECB/2016/40) ([2]), a zejména na článek 4 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/322 (ECB/2019/4) ([3]) stanoví kritéria pro přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí na vedoucí pracovních útvarů Evropské centrální banky (ECB). Zkušenosti získané při uplatňování uvedeného rozhodnutí ukazují, že je nezbytné provést určitá zpřesnění a technické změny, zejména z důvodu jednotnosti a jednoznačnosti při uplatňování těchto kritérií.

(2) Postup přenesení rozhodovacích pravomocí je třeba vyjasnit, pokud jde o rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí, u nichž mají vedoucí pracovních útvarů obavy související s propojeností takového rozhodnutí s jedním nebo více jinými rozhodnutími, která vyžadují schválení orgánem dohledu. Tak tomu může být v případě, kdy má výsledek příslušného hodnocení v oblasti dohledu přímý dopad na jedno nebo více z těchto jiných rozhodnutí, a proto by měl příslušná rozhodnutí posuzovat stejný rozhodovací orgán současně, aby se předešlo protichůdným výsledkům.

(3) Rada guvernérů dne 24. června 2020 rozhodla o navázání úzké spolupráce mezi ECB a Bulharskou republikou ([4]) a mezi ECB a Chorvatskou republikou ([5]). V čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 se stanoví, že za účelem plnění určitých úkolů ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v členském státě, jehož měnou není euro, může ECB v případech, kdy byla v souladu s uvedeným článkem navázána úzká spolupráce, udělovat pokyny vnitrostátnímu příslušnému orgánu daného členského státu. Je proto vhodné zahrnout tyto pokyny mezi akty, které může ECB přijmout na základě přenesení pravomoci na vedoucí pracovních útvarů podle příslušných ustanovení rozhodnutí (EU) 2019/322 (ECB/2019/4).

(4) Vyžaduje-li to složitost hodnocení, rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí se nepřijímá prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, nýbrž postupem neuplatnění námitek. Je třeba vyjasnit, že kromě toho mohou nastat případy, kdy může být z důvodu citlivosti dané záležitosti – z hlediska dopadu na dobrou pověst ECB nebo fungování jednotného mechanismu dohledu – nezbytné, aby bylo rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí přijato postupem neuplatnění námitek, a nikoli prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci.

([1]) Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.
([2]) Úř. věst. L 141, 1.6.2017, s. 14.
([3]) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/322 ze dne 31. ledna 2019 o přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí na základě pravomocí v oblasti dohledu přiznaných vnitrostátními právními předpisy (ECB/2019/4) (Úř. věst. L 55, 25.2.2019, s. 7).
([4]) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/1015 ze dne 24. června 2020 o navázání úzké spolupráce mezi Evropskou centrální bankou a Българска народна банка (Bulharskou národní bankou) (ECB/2020/30) (Úř. věst. L 224I,13.7.2020, s. 1).
([5]) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/1016 ze dne 24. června 2020 o navázání úzké spolupráce mezi Evropskou centrální bankou a Hrvatska narodna banka (ECB/2020/31) (Úř. věst. L 224I, 13.7.2020, s. 4).

(5) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ([6]) byla zavedena možnost, aby úvěrové instituce za určitých podmínek klasifikovaly následné emise ve formě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, pro které již získaly svolení, jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 bez zvláštního schválení orgánem dohledu. V této souvislosti je vhodné umožnit přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí, kterými se schvalují změny stanov úvěrových institucí v souvislosti s emisí takových nástrojů, pokud ECB považuje příslušné podmínky za splněné.

(6) Fúze nebo rozdělení významného dohlíženého subjektu může vyžadovat změny stanov tohoto subjektu, aby se zohlednila jeho situace v důsledku fúze nebo rozdělení. V takových případech se při hodnocení fúze nebo rozdělení v oblasti dohledu posuzují i z toho plynoucí změny stanov subjektu, bez ohledu na to, že schválení těchto změn je předmětem zvláštního postupu v oblasti dohledu. Je proto vhodné umožnit přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí, kterými se schvalují změny stanov v případech, kdy jsou tyto změny důsledkem fúze nebo rozdělení.

(7) Rozhodnutí (EU) 2019/322 (ECB/2019/4) je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Změny

Rozhodnutí (EU) 2019/322 (ECB/2019/4) se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

a) bod 2 se nahrazuje tímto:

„(2) „nabytím účasti“ se rozumí: a) nabytí přímého nebo nepřímého podílu na kapitálu nebo hlasovacích právech jiného subjektu, a to i v důsledku založení nového subjektu, s výjimkou nabytí kvalifikované účasti ve smyslu článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (*); a b) jakákoli transakce, která je podle příslušných vnitrostátních právních předpisů rovnocenná takovému nabytí;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“;

b) bod 17 se nahrazuje tímto:

„(17) „vedlejšími podpůrnými službami“ se rozumějí doplňkové služby podporující hlavní činnost úvěrové instituce, včetně administrativních služeb, klientských služeb, vymáhání pohledávek, elektronických podpisů nebo jiných podobných služeb;“;

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

c) doplňuje se nový bod 19, který zní:

„(19) „regulovaným podnikem“ se rozumí regulovaný subjekt ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).“;

d) doplňuje se nový bod 20, který zní:

„(20) „všeobecnými zásadami ECB o přístupu orgánů dohledu ke konsolidaci v bankovním sektoru“ se rozumí dokument s názvem „ECB Guide on the supervisory approach to consolidation in the banking sector“, který obsahuje zásady, na nichž je založen přístup obezřetnostního dohledu ECB při určování toho, zda opatření zavedená úvěrovou institucí, jež vzejde z konsolidace, zajišťují řádné řízení a krytí jejích rizik, a který se přijímá a podle potřeby mění postupem neuplatnění námitek a zveřejňuje se na internetových stránkách ECB.“;

e) doplňuje se nový bod 21, který zní:

„(21) „citlivostí“ se rozumí charakteristika nebo faktor, které mohou mít negativní dopad na dobrou pověst ECB a/nebo na účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu, mimo jiné včetně těchto skutečností: a) na příslušný dohlížený subjekt se dříve vztahovalo nebo se v současné době vztahuje přísné opatření v oblasti dohledu, např. opatření včasného zásahu; b) návrh rozhodnutí po přijetí vytvoří nový precedent, který by mohl být v budoucnu pro ECB závazný; c) návrh rozhodnutí by po přijetí mohl vzbudit negativní pozornost sdělovacích prostředků nebo veřejnosti, nebo d) příslušný vnitrostátní orgán, který navázal úzkou spolupráci s ECB, oznámí ECB, že nesouhlasí s předloženým návrhem rozhodnutí.“;

2. Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud podle vnitrostátního práva musí orgán dohledu schválit strategická opatření úvěrových institucí, nebo pokud složitost hodnocení nebo citlivost dané záležitosti vyžadují, aby byla rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí přijata postupem neuplatnění námitek.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Vedoucí pracovních útvarů předloží Radě dohledu a Radě guvernérů k přijetí postupem neuplatnění námitek rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí, které splňuje kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci stanovená v článcích 4 až 14, pokud má hodnocení tohoto rozhodnutí na základě vnitrostátních pravomocí v oblasti dohledu přímý dopad na hodnocení jiného rozhodnutí v oblasti dohledu, které má být přijato postupem neuplatnění námitek.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Přenesení rozhodovacích pravomocí podle odstavce 1 se vztahuje na:

a) přijímání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu;

b) schvalování kladných hodnocení ECB v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy nevyžadují přijetí rozhodnutí v oblasti dohledu;

c) schvalování odpovědí poskytnutých ECB nebo zpráv vydaných ECB na žádost orgánů zúčastněných členských států, pokud jde o vnitrostátní pravomoci;

d) přijímání pokynů ECB, které jsou v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 určeny vnitrostátním příslušným orgánům, s nimiž ECB navázala úzkou spolupráci.“;

3. V článku 4 odstavci 1 se návětí písmene a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na kapitál nabývajícího významného dohlíženého subjektu, jak na konsolidovaném, tak i individuálním základě, je omezený, což znamená, že:“;

4. V článku 5 odstavci 1 se návětí písmene a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na kapitál nabývajícího významného dohlíženého subjektu v důsledku nabytí, jak na konsolidovaném, tak i individuálním základě, je omezený, což znamená, že:“;

5. V článku 6 odstavci 1 se návětí písmene a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na kapitál prodávajícího významného dohlíženého subjektu, jak na konsolidovaném, tak i individuálním základě, je omezený, což znamená, že:“;

6. V článku 7 odstavci 1 se návětí písmene a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na kapitál prodávajícího významného dohlíženého subjektu v důsledku prodeje aktiv nebo závazků, jak na konsolidovaném, tak i individuálním základě, je omezený, což znamená, že:“;

7. Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí písmene a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na kapitál významného dohlíženého subjektu po fúzi, jak na konsolidovaném, tak i individuálním základě, je omezený, což znamená, že:“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Fúze se posuzují v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva a zohlední se též příslušné všeobecné zásady ECB včetně všeobecných zásad ECB o přístupu orgánů dohledu ke konsolidaci v bankovním sektoru, jakož i postoje, pokyny či podobné akty vnitrostátních příslušných orgánů.“;

8. V článku 9 odstavci 1 se návětí písmene a) nahrazuje tímto:

„a) dopad na kapitál významného dohlíženého subjektu nebo významných dohlížených subjektů po rozdělení, jak na konsolidovaném, tak i individuálním základě, je omezený, což znamená, že:“;

9. V článku 11 odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) poskytovatel služeb je regulovaným podnikem, který je usazen v Unii a má povolení k poskytování služeb, které jsou předmětem outsourcingu; nebo“;

10. V článku 12 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) změny, které se týkají základního kapitálu významného dohlíženého subjektu, pokud:

i) je přenesena pravomoc přijmout rovněž související kapitálové rozhodnutí, např. o klasifikaci kapitálových nástrojů jako nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 nebo o snížení kapitálu; nebo

ii) významný dohlížený subjekt klasifikoval emisi v souladu s ustanoveními čl. 26 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013 a ECB se domnívá, že oznámení učiněné významným dohlíženým subjektem v souladu s písmenem b) uvedeného pododstavce splňuje požadavky na oznamování.“;

b) doplňuje se nové písmeno f), které zní:

„f) změny, které odrážejí výlučně změny vyplývající z fúze nebo rozdělení, jež ECB dříve schválila.“

Článek 2

Přechodné ustanovení

Ustanovení rozhodnutí (EU) 2019/322 (ECB/2019/4) se nadále použijí beze změn, pokud byla žádost o schválení kterékoli z operací uvedených v čl. 3 odst. 1 uvedeného rozhodnutí beze změn předložena ECB před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 3. srpna 2021.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE